

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ

Факультет хореографічного мистецтва
Кафедра бальної та сучасної хореографії

Європейський бальний танець та методика його викладання

Конспект лекцій

Освітня програма БАЛЬНА ХОРЕОГРАФІЯ

галузь знань 02 Культура і мистецтво
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 024 Хореографія
(шифр і назва спеціальності)

факультет Хореографічного мистецтва
(назва факультету)

Харків, 2020

УДК 792.83:793.31](100)(042.4)

Н 30

Друкується за рішенням ради факультету
хореографічного мистецтва
(протокол №1 від 26.08.19)

Рекомендовано кафедрою сучасної та бальної хореографії
(протокол №1 від 23.08.19)

Укладач:

Д.І. Федорченко, викладач

Н30

Європейський бальний танець: конспект лекцій для студентів факультету хореографічного мистецтва, що навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Бакалавр», галузь знань 02 Культура і мистецтво, спеціальність 024 Хореографія, Освітньої програми Бальна хореографія / Харк. держ. акад. культури; уклад. Д.І. Федорченко – Харків: ХДАК, 2019. – 19 с.

УДК 792.83:793.31](100)(042.4)

© Харківська державна академія культури, 2019

© Федорченко Д.І.

ВСТУП

Конспект лекцій з дисципліни «Європейський бальний танець та методика його викладання» підготовлено для студентів факультету хореографічного мистецтва, що навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Бакалавр», галузь знань 02 Культура і мистецтво, спеціальність 024 Хореографія Освітньої програми Бальна хореографія.

В конспекті лекцій охоплено основний теоретичний матеріал з предмету.

Дисципліна «Європейський бальний танець та методика його викладання» є обов'язковим компонентом з циклу професійної підготовки бакалаврів. Вона необхідна для формування теоретичних знань з історії розвитку бального танцю та практичних навичок.

Мета навчальної дисципліни – підготувати виконавця, викладача європейського бального танцю дитячого або дорослого танцювального колективу, діяльність якого спрямована на різні форми занять бальними танцями, як-то: школа, чи студія бального танцю; танцювально-спортивний клуб; ансамбль бального танцю, чи команда танцювально-спортивного формейшн, колектив професійних виконавців бальних танців.

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач:

- Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
- Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- Здатність бути критичним і самокритичним.
- Здатність аналізувати не складні ситуації, що стосуються хореографічного навчання.
- Здатність реалізовувати просвітницькі проекти з метою популяризації хореографічного мистецтва в широких верствах суспільства.
- Здатність застосовувати основні положення і методи психолого-педагогічних наук, використовувати їх при вирішенні професійних завдань в галузі хореографічної освіти.
- Здатність використовувати сучасні дослідження, застосовувати різноманітні педагогічні технології та методи в області хореографічної освіти.
- Здатність розробляти робочі програми та методичні матеріали відповідно до викладання фахових дисциплін.
- Здатність володіти методикою викладання фахових дисциплін.
- Здатність мобільного освоєння різноманітного репертуару у різних видах хореографічного мистецтва.
- Здатність здійснювати на достатньому художньому та технічному рівні виконавську діяльність.
- Здатність виконувати різні творчі замовлення з хореографічного мистецтва.
- Здатність брати участь у концертах, фестивалях-конкурсах, танцювальних змаганнях в якості керівника хореографічного колективу, виконавця або балетмейстера.
- Здатність організовувати та проводити семінари, майстер-класи, концерти, фестивалі, конкурси з хореографічного мистецтва.

Програмні результати навчання:

- Демонструвати знання, набуті у процесі навчання, щодо історії, теорії хореографічного мистецтва та суміжних мистецтв.
- Демонструвати знання про особливості педагогічної та організаційно-виховної роботи в танцювальних колективах і навчальних закладах хореографічного спрямування.
- Демонструвати знання про специфіку балетмейстерської діяльності та методики викладання хореографічних дисциплін

- Виявляти проблеми у процесі фахової діяльності, причини їх виникнення, розробляти програми їх подолання та запобігання.
- Застосовувати традиційні та новітні методики у процесі викладання хореографічних дисциплін.
- Розробляти та реалізовувати стратегію розвитку аматорського хореографічного колективу бального танцю, прогнозувати наслідки організаційно-управлінських, навчально-педагогічних, балетмейстерсько-постановчих рішень.
- Організовувати навчально-виховний процес у танцювальному колективі прогнозувати наслідки організаційно-управлінських, навчально-педагогічних, балетмейстерсько-постановчих рішень.
- Організовувати навчально-виховний процес у танцювальному колективі бального танцю та закладах освіти I-III рівнів хореографічного спрямування.
- Уміти створювати хореографічні твори на матеріалі бального танцю різні за змістом, формою і танцювальною лексикою та працювати з виконавцями під час підготовки до сценічної презентації.
- Використовувати методику виконання танцювальних рухів та викладання фахових дисциплін у педагогічній практиці.
- Брати участь особисто або у складі творчого колективу у концертних виступах, хореографічних фестивалях та конкурсах, вдосконалювати особистість виконавця танцювального колективу з бальної хореографії.
- Використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у сфері освіти, культури та мистецтва.
- Оцінювати результати власної роботи і нести відповідальність за особистий професійний розвиток.
- Самостійно приймати рішення, бути лідером, нести відповідальність за командну роботу.

ЗМІСТ

Розділ I. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ БАЛЬНИХ ТАНЦІВ

Тема 1. Бальний танець як вид мистецтва, вид спорту та форма дозвілля.

Тема 2. Історія розвитку та поширення сучасного бального танцю у світі.

Розділ III. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКЛАДАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ БАЛЬНИХ ТАНЦІВ

Тема 1. Типологія, структура та хід уроків з європейських бальних танців.

Тема 2. Особливості викладання європейських бальних танців для різних вікових груп та рівня майстерності.

Розділ V. МІЖНАОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ WDC ТА WDSF

Тема 1. Історія створення та виникнення організацій, структура та їх відмінності.

Розділ VII. МУЗИКА — ОСНОВА БАЛЬНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

Тема 1. Аналіз музичних творів — Супроводження танців міжнародної програми.

Розділ IX. МІЖНАРОДНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ ПРАВИЛА ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ З ЄВРОПЕЙСЬКИХ БАЛЬНИХ ТАНЦІВ

Тема 1. Вимоги до танцювальних варіацій різних вікових і класових категорій (перелік дозволених фігур).

Розділ XI. БАЗОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ РУХУ У ЄВРОПЕЙСЬКИХ БАЛЬНИХ ТАНЦЯХ

Тема 1. Свінг і свей — особливості використання в танцях європейської програми.

Розділ XII. ОСНОВНІ ПОНЯТЯ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА АМЕРИКАН СМУС / AMERICAN SMOOTH

Тема 1. Історія виникнення Американ Смус, та його особливості

Лекція № 1.

Тема . Бальний танець як вид мистецтва, вид спорту та форма дозвілля

Мета вивчення: *Введення в предмет. Знайомство з метою та завданнями предмету*

ПЛАН

1. Що є предмет «Європейський Бальний танець»
2. Анонс восьми семестрів курсу.
3. Мета курсу
4. Завдання курсу

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Курс «Європейський бальний танець та методика його викладання» ознайомлення студентів з метою та завданнями предмету. Програма курсу складається з двох розділів: теорії та практики. Знання, отримані на теоретичних заняттях допоможуть технічно виконувати практичні завдання курсу. На практиці набуваються виконавські навички. В кожному семестрі перед студентам ставляться різноманітні завдання, щодо створення хореографій, розвиваючись від найпростіших комбінацій у першому семестрі до складних на наступних курсах.

Мета курсу - виховання професійно грамотних виконавців, тренерів танцювальних клубів.

Завдання курсу- - сформувати професійного виконавця, який володіє основними теоретичними і практичними знаннями всіх танців європейської програми.

- навчити акумулювати усі необхідні знання для створення танцювальних варіацій;
- розвинути балетмейстерську фантазію та творчу особистість;
- навчити працювати з танцювальним колективом та організувати роботу в танцювальному залі;
- навчити аналізувати побачений танець, виявляючи в ньому позитивні та негативні сторони.

Питання для самостійної роботи:

1. Охарактеризувати мету та завдання курсу «Європейський бальний танець та методика його викладання».
2. Що вивчає предмет?
3. Визначити складові частини курсу

Лекція № 2.

Тема . Історія розвитку та поширення сучасного бального танцю у світі.

Мета вивчення: Аналіз розвитку спортивно-танцювального руху.

ПЛАН

1. Огляд історії виникнення кожного з п'яти танців європейської програми
2. Найвидатніші виконавці європейського бального танцю різного часу
3. Основні світові танцювальні школи — історія їх розвитку.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Історія та розвиток Повільного Вальсу – його характеристика:

Характер : Свінг, м'які та обертальні рухи, сентиментальні та романтичні.

Музичний розмір $\frac{3}{4}$

Швидкість 28-30 тактів у хвилину

Акцент: на першому ударі музики

Тривалість конкурсного виконання 1.5-2 хвилини

Спуски та підйоми: в кінці першого кроку, продовжуємо підйом на рахуно 2 и 3, зниження в кінці 3.

Історія та розвиток Танго - його характеристика

Характер : Стакато, відсутність свінгу та плавних рухів.

Музичний розмір 4/4

Швидкість 33 тактів у хвилину

Акцент: на на першому та третьому ударі музики

Тривалість конкурсного виконання 1.5-2 хвилини

Спуски та підйоми: відсутні

Історія та розвиток Віденський вальс - його характеристика

Характер : Оберти та свінг.

Музичний розмір 3/4

Швидкість 59-60 тактів у хвилину

Акцент: на першому ударі музики

Тривалість конкурсного виконання 1-1.5 хвилини

Спуски та підйоми: невеликий підйом на перші трьох кроках уперед.

Історія та розвиток Фокстрот

Характер : Маятниковий та Метрономний свінг.

Музичний розмір 4/4

Швидкість 28-30 тактів у хвилину

Акцент: на на першому та третьому ударі музики

Тривалість конкурсного виконання 1.5-2 хвилини

Спуски та підйоми: підйом в кінці першого кроку, зниження в кінці третього.

Історія та розвиток Фокстрот

Характер : Живий, активний.

Музичний розмір 4/4

Швидкість 50 тактів у хвилину

Акцент: на першому та третьому ударі музики

Тривалість конкурсного виконання 1.5-2 хвилини

Спуски та підйоми: підйом в кінці першого крокупродовжуємо підйом на другому та третьому кроці, на четвертому спуск.

Найвидатніші виконавці європейського бального танцю різного часу –

Кристофер Хоукінс и Хазел Ньюберрі

Маркус и Карен Хілтон

Лука Баррікі та Лоран Баррі

Питання для самостійної роботи:

1. Дати визначення терміну «Європейський бальний танець».
2. Історія виникнення та особливості виконання танців Європейської програми.
3. Які ви знаєте всесвітньо відомі школи бального танцю

Лекція № 3.

Тема . Типологія, структура та хід уроків з європейських бальних танців.

Мета вивчення: вивчення методичних особливостей викладання європейських бальних танців для різних вікових груп та рівня майстерності

План.

- 1.Методи педагогіки мистецтва

Основний зміст

Основні типи уроків європейських танців: уроки повідомлення нових знань, уроки закріплення вивченого матеріалу або уроки формування і вдосконалення умінь та навичок (тренування), змішані або комбіновані уроки, уроки-практики, уроки-семінари, контрольно-перевірочні уроки — конкурси та медальні тести всередині групи, індивідуальні уроки, відкриті уроки. Загальна структура та хід уроку з європейських бальних танців. Основні вимоги до уроку.

Питання для самостійної роботи:

1. Назвати основні вимоги до уроку
2. Загальна структура та хід уроку з європейських бальних танців.

Лекція № 4

Тема. Особливості викладання європейських бальних танців для різних вікових груп та рівня майстерності

План :

1. Принципи, методи, прийоми, форми навчання для різних вікових груп та рівня майстерності.
2. Хореографічні здібності: здатності, загальні здібності, спеціальні хореографічні здібності
3. Рівні майстерності (англійська та німецька класифікація).

Основний зміст

Розглядаються принципи, методи, прийоми, форми навчання для дітей та дорослих. Аналізується структура хореографічних здібностей: здатності, загальні здібності, спеціальні хореографічні здібності.

Студенти знайомляться з німецькою та англійською кваліфікацією рівнів майстерності.

Розглядаються кращі хореографи та виконавці європейського танцю в Україні та світі.

Питання для самостійної роботи:

1. Назвати основні вимоги до уроку з різними віковими категоріями
2. Загальна відмінність німецької та англійської школи

Лекція № 5

Тема . Історія створення та виникнення організацій, структура та їх відмінності.

План

1. Історія створення та виникнення організацій

Основний зміст

В початку 1932 Німецька Любительська Асоціація RPG - Reichsverband zur Pflege des Gesellschaftstanzes / (в ті роки вона називалася Німецької імперської асоціацією розвитку соціального танцю (German Imperial Association for the Promotion of Social Dancing) намагалася переконаний англійських тренерів в необхідності створення міжнародної любительську організації (International Amateur Organisation). на жаль, перша спроба провалилася. Офіційно перша міжнародна аматорська організація була створена через три роки - 10-го грудня 1935 року в Празі, вона була названа "Federation Internationale de Dance pour Amateurs / International Amateur Dancers Federation FIDA ". Членами-засновниками були національні асоціації Австрії, Чехословаччини, Данії, Англії, Франції, Німеччини, Голландії, Швейцарії і Югославії. Незабаром до них приєдналися асоціації Балтійських Держав, а також Бельгії, Канади, Італії та Норвегії. Австрієць Франц Бюхлер (Franz Buechler) з Граца був обраний першим президентом нової Федерації.

З моменту створення FIDA розгорнула бурхливу діяльність і в близькому співробітництві з німецькою любительською асоціацією RPG організувала перед Олімпійськими іграми 1936 року в Берліні перший офіційний Чемпіонат світу в Bad Nauheim / Germany. Конкурс проводився по досить чітко розробленим правилам, в ньому взяли участь пари з 15 країн трьох континентів. Після це все міжнародні змагання організовувалися і проводилися під управлінням FIDA до початку другої світової війни в 1939 році. Всім Міжнародних конкурсів прийшов кінець.

Через п'ять років після закінчення війни під час європейської першості в Velden / Austria 30-го червня 1950 року група прогресивних танцюристів зробила спробу відновлення FIDA, але вона не була підтримана Англією, перейшла на рейки професійного танцювання.

21-і вересня 1950 року в Edinburgh / Scotland з ініціативи Філіпа Річардсона (Philip Richardson) в Англії була створена Міжнародна рада з бальних танців (International Council of Ballroom Dancing ICBT), що став першою міжнародною професійною танцювальною організацією, спочатку включала в себе 12 країн, з них дев'ять європейських.

У липні 1953 з другої спроби, знову в Velden / Austria, FIDA був відновлений. Першими вступили Австрія, Бельгія, Данія, Франція, Італія і Югославія. Австрієць Franz Buechler був знову обраний президентом. Згодом обрання президентом довічно або на 20-30 річні терміни стало традицією бальних організацій у всіх країнах. Ще три країни приєдналися до FIDA трохи пізніше: Фінляндія - 06.12.1953, Швейцарія - 15.08.1954 та Нідерланди - 01.03.1955.

Надії любителів про співпрацю з професіоналами (ICBD), спроби підписання деякого Генеральної угоди зазнали невдачі через різних цілей і інтересів професійних і аматорських організацій, а також намітився протистояння Англії і решти танцювального світу.

Через істотні розбіжності між професіоналами та аматорами в Швейцарії, Австрії та Німеччині, в якій професійна асоціація ADTV підтримала власну любителську організацію для проведення змагань, і також через внутрішні конфлікти в керівництві FIDA, в січні 1956 року в Мюнхені була прийнята резолюція про припинення діяльності FIDA на невизначений час.

У Kiel / Germany чотирма роками пізніше 24-ого січня, 1960 була зроблена остання спроба відновити FIDA. В кінці 1964 року було прийнято рішення про повне припинення діяльності FIDA.

Після Мюнхенського рішення в 1956 любителі не мали ніякої діючої медународно організації, при цьому кількість проведених змагань і кількість танцювальних пар швидко збільшувалася. З ініціативи багаторазового Чемпіона Німеччини Отто Тейпеля (Otto Teipel) в Вісбаден (Wiesbaden) 12 травня 1957 був заснований міжнародний рада танцюристів-аматорів ICAD з резиденцією в Вісбадені. Отто Тейпель був обраний президентом.

Ця аматорська організація була заснована з схвалення ICBD, що поступився тиску британських любителів і включив любителські змагання в офіційний перелік конкурсів. Англія приєднується до ICAD, потім вступають національні асоціації Австрії, Данії, Німеччині, Італії та Швейцарії і по дві танцювальні асоціації від Франції та Нідерландів. До 7-му липня, 1958 вступили Бельгія, Норвегія, Швеція і Югославія. У 1958 році ICAD вже складався з 14 національних асоціацій з 12 країн.

Труднощі, які привели до розпаду FIDA, що не були подолані в ICAD. Аматорські асоціації не могли домовитися між собою про проведення змагань, заважали постійні розбіжності між професіоналами та аматорами. Отто Тейпель склав із себе повноваження президента 13 травня 1962 року народження, не знайшовши вирішення багатьох складних проблем.

Протягом року Генріх Броннер (Heinrich Bronner) з Оффенбаха (Offenbach) виконував обов'язки президента. Потім 23 червня 1963 року Рольф Фінке (Rolf Finke) з Ганновера (Hannover) був обраний новим президентом в Anokke / Belgium. Однак ускладнення тривали і навіть всередині ICAD не вдалося організувати нормальну роботу.

27 червня 1965 року народження, з обранням президентом Детлефа Хегеман (Detlef Hegemann) була відкрита нова глава в житті ICAD. Надії для релаксації Міжнародної напруженості (напруги) отримують здійснимість з вибором Detlef Hegemann Бремена як Президент ICAD. Hegemann, обраний також президентом німецької асоціації танцювального спорту, в парі з дружиною Урсулою був багаторазовим переможцем європейських і німецьких конкурсів, брав участь у багатьох змаганнях як суддя і організатор, стикався з практично усіма існуючими проблемами. Його індивідуальність, його об'єктивність в рішенні будь-якої проблеми, його справедливність в будь-яких обставинах і прагнення до компромісів були оцінені в Європі любителями і професіоналами.

Молодий, енергійний і честолобний, він вдихнув в ICAD (потім IDSF) нове життя. Через три місяці після обрання він оголосив про необхідність створення Об'єднаного Комітету з рівним представленням любителів і професіоналів, для врегулювання безперервної і постійно зростаючої напруженості між професіоналами та любите. ICBD, керований Алексом Муром, усвідомив потребу в такій угоді і вже 3-го жовтня, 1965 року

був укладено історичне "Бременське угоду", ставшее поворотною віхою в історії сучасного танцю. Б створено Об'єднаний Комітет з трьома (потім чотирма) членами від ICBD і ICAD.

Базисної ідей, що лежить в основі цієї угоди, було встановлення меж компетентності для міжнародних змагань. Вперше, ICBD підтверджував, що ICAD повинен бути виключно відповідальний за надання та управління міжнародними любительськими конкурсами, було дозволено суддям-любителям судити міжнародні змагання. З тих пір Об'єднаний Комітет часто регулював суперечки, що виникають між професіоналами та аматорами на національному та міжнародному рівні.

Постійне посилення ICAD і фактичне ослаблення напруженості між двома таборами способствувала розширенню і удосконаленню міжнародного аматорського конкурсного танцю. З існуванням функціонально-ефективної міжнародної Федерації, умови, необхідні для створення національних спортивних організацій, які проводять танцювальні конкурси, з'явилися в багатьох країнах.

11 листопада 1990 року, для збільшення тиску на Міжнародний Олімпійський комітет, для визнання танцювального спорту олімпійським видом спорту, було офіційно змінено назву організації, при цьому основним було внесення в назву слова "спорт": Міжнародна Федерація Спортивного танцю (IDSF).

Протягом 1991-1992 років після історичних змін у Східній Європі, в IDSF вступили нові члени. Азіатські любительські асоціації також почали приєднуватися до IDSF. Президія IDSF, особливо Rudolf Baumann (нині діючий президент IDSF, тоді швейцарський представник в IDSF) і генеральний секретар IDSF Rudi Hubert, доклали величезних послідовні зусилля для олімпійського визнання танцювального спорту. В історичному листі Детлеф Хегеманну 6 квітня 1995 року Хуан Антоніо Самаранч (Juan Antonio Samarach) пише: "Я вітаю вас в олімпійському сімействі".

Так IDSF досяг визнання як Міжнародна Асоціація, що представляє спорт, який задовольняє деяким олімпійським критеріям. Але тоді спортивні танці не були включені до числа олімпійських видів спорту, вони були просто визнані, як спорт.

У жовтні 1992 IDSF стає членом Асоціації міжнародних спортивних федерацій (General Association of International Sports Federations - GAISF). Це визнання - персональний успіх скарбника IDSF Рудольфа Бауманна, представника IDSF в GAISF і IOC. ой членство цієї Організації. У GAISF входить 80 олімпійських і не-олімпійських спортивних міжнародних асоціацій, і в тому числі МОК. Президент GAISF, доктор Ун Ун Yong Kim з Кореї є також віце-президентом МОК.

Сьогодні IDSF складається з асоціацій і федерацій 64 країн, а також асоціативного члена - Світову організацію рок-н-рольну федерацію (WRRF). У ці організації входить понад два мільйони чоловік, наприклад, німецька асоціація спортивного танцю - це понад 180 тисяч чоловік. Зареєстровано понад 300 тисяч конкурсних пар, при цьому багато пар зі Східної Європи, особливо діти та молодь, виступають без реєстрації.

Питання для самостійної роботи:

1. Назвати основні танцювальні організації в Світі та Україні
2. Загальна відмінність WDSF та WDC

Лекція № 6

Тема . Аналіз музичних творів — Супроводження танців міжнародної програми.

План

1. Основні критерії музикальності, базова та розвинута музикальність, додаткове ритмічне заповнення танцем музики.
2. Вплив техніки виконання на музикальність.
3. Музичні розміри, темпи і акценти танців європейської програми.

Основний зміст

Що ми висловлюємо в танці? З цього питання ми іноді починаємо перші заняття. Поширені відповіді: «настрій», «емоції» ... Це все так, але в першу чергу - ми танцюємо музику. Якби не були класні емоції, але якщо ми починаємо танцювати вальс під поп з розміром 4/4, виглядає це м'яко кажучи не дуже.

Танець - це пластичне прояв почуття музики. Він не може бути «поперек» або «паралельно» музиці. Він може бути замість музики: можна танцювати в тиші, але руху все одно повинні мати чіткий читаний метроритм і т.п.

«Емоції» можуть бути первинними, якщо ми робимо танець як твір мистецтва, і в основі хореографії - наше висловлювання про щось, про переживання або цілій низці переживань. Але очевидно, що під цю хореографію все одно буде підшукувати відповідна музика. Але навіть в «високе мистецтво» музика частіше первинна, вона визначає танець, а не навпаки.

У нашому ж напрямку - в соціальних, в будь-яких імпровізаційних танцях - музика диктатор, вона визначає все. Ми часто не знаємо, що заграє наступним у списку відтворення. І починаємо радіти, драматизувати, давати жару або романтизувати за сигналом «режисера» з колонок.

На тлі вищесказаного вражаючим виглядає факт, що деякі танцюристи примудряються ... абсолютно не слухати музику

Музикальність в спортивному бальному танці можна розглядати

на двох основних рівнях:

1) базова музикальність - відповідність танцювальних кроків і рухів ритмічній структурі виконуваного танцю. На цьому рівні музикальність є компонентом танцювальної техніки і полягає в чіткому дотриманні таймінгу (співвідношення тривалостей) і ритмічних акцентів;

2) просунута музикальність - відображення музичних нюансів, вміння передати в танці музичні особливості конкретної звучала мелодії. На цьому рівні музикальність стає найсильнішим засобом художньої виразності, які працюють на створення музично-пластичного образу пари.

Принципи базової музикальності докладно описані в технічних підручниках, таких як «Техніка латиноамериканських танців» У. Лайерда. Розвиток базової музикальності первинно і відбувається на початковому етапі навчання танцюристів. Проблема полягає в переході від базової музикальності до просунутої - тут немає єдиної методичної концепції, і кожен педагог діє відповідно до свого бачення, а іноді і зовсім залишає це питання без уваги, сподіваючись на природну обдарованість танцюристів.

Для того щоб перейти на рівень просунутої музикальності, виконавцю необхідно навчитися чути в музиці не тільки базовий ритм, чому вчать всі танцюристи з дитинства, але і різні музичні нюанси: музичні фрази, напрямок руху мелодії, партії різних інструментів і вокал і ін. Навчившись чути ці відтінки в музиці, танцюристу необхідно навчитися втілювати їх пластично.

Глядачі, як і судді, сприймають ритм кінестетически, тобто через рух. Вони відчують постійну пульсацію, повторення, акценти і переходи від однієї фрази до іншої, створюють гармонійну взаємодію.

Коли все багатство засобів музичної виразності знаходить своє вираження в танцювальній пластиці, ми отримуємо якесь упорядковане чергування рухів різної тривалості і амплітуди, що утворюють ритмічну послідовність. Але на даному рівні поняття «ритм» має отримати дещо інше прочитання. На рівні просунутої музикальності ритм не зводиться до таймінг - дотримання тривалості кроків.

Дуже часто ритм розуміється як таймінг, тобто як щось, пов'язане тільки з часом («хронометрирование») - саме так можна перевести значення англійського слова timing). Час - основний структурируючий фактор руху, але не єдиний

Ритм для танцюриста має кілька вимірів - це і ритм музики, і ритм руху. Необхідно відрізнити ритм руху від ритму, чутного в музиці, а також вміти пов'язувати їх між собою, це допомагає глибше зрозуміти, що ж таке музикальність.

Звернемося до слів Р. Верми - відомого дослідника, теоретика і практика спортивного бального танцю: «Ритм кроків по відношенню до музики може бути прорахований танцюристом, проте справжній танець починається тільки тоді, коли" про зчитування "закінчується. Музика часто використовується як основа для ритмічної структури танцю і як стимул для танцюриста, і при цьому легко потрапити в пастку, наслідуючи метричної структурі музики механічними рухами тіла ("кроками")

Ритм рухів проявляється в зміні їх різних параметрів - не тільки тривалості, але і швидкості, амплітуди, створення акцентів. Хореологія (сучасна теорія руху і танцю) виділяє кілька ритмічних типів руху

1. Рух з імпульсом. Рух має акцент на початку, тому що саме на початку відчутна його максимальна швидкість. Рух загасає у часі.
2. Рух з імпаکت. Протилежність імпульсу. Акцент і найбільша швидкість спостерігаються в кінці, швидкість наростає в процесі руху.
3. Свінгова рух. Акцент свінгу знаходиться посередині, де спостерігається найбільша швидкість і тиск ваги.

4. Рівномірний рух. Багато руху не мають акценту або помітних змін будь-якого роду і контролюються протягом всього шляху.

5. Вібруюче рух. Акцент на кожен рух, що виконується зі змінною швидкістю, контроль за рахунок постійної зміни напруги і розслаблення.

6. Ударний рух. Акцент на кожен рух, що створює четкую ритмічну структуру.

7. Зворотний рух. Це імпакт з подальшим імпульсом, з'єднані в одне рух з одним акцентом.

8. Наростання рух. Це рух, який наростає, поки не перейде в наступне.

Ці приклади описують ритм окремих рухів, але в танці ми не виконуємо окремі руху, ми пов'язуємо їх між собою. Цей взаємозв'язок рухів з подальшими називається «фразування». Зрозуміти сенс фразування допомагає лінгвістична модель: літери складаються в слова, слова - в пропозиції, пропозиції - в текст і т. Д.

Питання для самостійної роботи:

1. Що таке музичальність
2. що таке такт та ритм

Лекція № 7

Тема . Вимоги до танцювальних варіацій різних вікових і класових категорій (перелік дозволених фігур).

План

1 Основні принципи створення композицій для класових змагань з європейських танців.

2. Перелік дозволених фігур для танцювальних класів в Україні.

Основний зміст

Загальні Правила до Фігур ЮВЕНАЛИ На рейтингових змаганнях, на Чемпіонатах, Кубках та Гран-Прі:

- Ювенали 1 виконують чотири танці європейської програми: повільний вальс, танго, віденський вальс, квікстеп;

- Ювенали 2 виконують п'ять танців європейської програми: повільний вальс, танго, віденський вальс, фокстрот, квікстеп. Дозволяється: Виконувати повний список фігур, описаних у підручниках, включно з примітками, крім фігур: „Контра Чек”, „Оверсвей” та „Лівий Віск”. Рівняння, початкова і кінцева позиції і ступінь повороту повинні виконуватися так, як описано в підручниках, дозволено використовувати примітки та доповнення Не дозволяється:

- Виконувати фігури частинами, якщо це не описано у підручнику;
- Переносити фігури з танцю в танець;

- Партнерові виконувати партію партнерки і навпаки.

ПРОГРАМА ДЛЯ "N", "E" ТА "D" КЛАСІВ У ВСІХ ВІКОВИХ КАТЕГОРІЯХ

Дозволяється:

- Виконувати фігури відповідно до Переліку фігур у кожному класі;
- Використовувати попередні та наступні фігури згідно з описом у підручниках.

Не дозволяється:

- Виконувати фігури частинами, якщо це не описано у підручнику;
- Переносити фігури з танцю в танець;
- Партнерові виконувати партію партнерки і навпаки;
- Інтерпретувати ритми фігур, які описані у підручнику.

ПРОГРАМА "C" КЛАСУ ДЛЯ УСІХ ВІКОВИХ КАТЕГОРІЙ КРІМ КАТЕГОРІЇ

ЮВЕНАЛИ 1 Програма складності класу «С» включає: Повільний Вальс, Танго, Віденський Вальс, Фокстрот та Квикстеп. Хореографія в «С» класі повинна надавати танцюристу можливість показати володіння школою і правильним виконанням фігур, описаних у підручниках. Увага! З метою стимулювання зростання майстерності танцювальних пар на міжнародному рівні, відкривається нова категорія - Ювенали (Advanced) Ця категорія, при складанні хореографії в стандартній програмі, керується правилами для класу "С. Дозволяється у всіх танцях, крім Фокстроту:

- використовувати фігури розділів «N», «E», «D», «C» класів, згідно з описом;
- з'єднувати фігури даних розділів частинами;
- використовувати ускладнені ритми фігур;
- переносити фігури з танцю в танець;
- партнерові виконувати партію партнерки і навпаки;
- третина використаних в композиції фігур повинна бути з розділів «N», «E» і «D»

класів;

- Біжуче Закінчення в Квикстепі може закінчуватися в ПП, продовжуючись

Відкритим Натуральним Поворотом.

Не дозволяється:

- Пози, крім Оверсвей, Контра Чек;
- Стрибки;
- Кіки;
- Фліки;
- Атитюди;
- Батмани;
- Ронди;
- Контрпроменадні Позиції. Підручники: 1. Техніка Європейських танців –

Королівське Товариство Вчителів Танців (The Ballroom Technique ISTD). 2. Техніка Європейських танців – Г'ю Ховард, Інтернаціональна Танцювальна Асоціація Вчителів (Technique of Ballroom Dancing Guy Howard IDTA). 3. Переглянута Техніка Стандартних Танців (The Revised Technique by Alex Moore).

Питання для самостійної роботи:

1. Назвати основні фігури N класу
2. Загальна відмінність фігур різних класів

Тема . Свінг і свей — особливості використання в танцях європейської програми.

План

1. Поняття свінг

2. Види і форми свінгу

Основний зміст

Свінг (swing, англ., - хитання, коливання; розмах, помах; гойдалки; ритм; качати (ся), махати, розмахувати, колихати (ся); йти мірним кроком) - дія, коли будь-якими частинами тіла створюється замах, який дає енергію для подальшого руху, так само як в маятнику.

Буває маятниковий, Метрономного, обертальний (сторонами), поперечний (бічний) свінг. Свінг - вільний рух навколо нерухомо закріпленої точки. Рух схоже на маятник або гойдалки. На цьому принципі засновано рух усіх танців європейської програми (за винятком танго), що дало їм назву - "свінгового танці" (Силантьєв С.А. Європейські танці. Основні принципи).

Обсяг і характер свінгу залежать від виконуваного танцю або фігури.

Як правило, починається в кінці такту музики. Максимальне прискорення виникає в нижній частині свінгу. Одна з основних причин, що призводять до втрати правильного положення корпусу, полягає в неправильному розумінні "свінгу". Танцюрист повинен усвідомити, що рух починається від голови. Це не означає, що голова рухається, виходячи з лінії тіла. Вона повинна рухатися в координації з корпусом і ногами, і рух починається з того, що голова рухається в обраному напрямку.

Поняття свінгу, нерозривно пов'язане з рухом. Ми всі знаємо, що свінг - це маятник, гойдалки, розмах і т.д. Основний свінг - свінг центру ваги. Відсутність свінгу робить рух рівномірним, максимально плавним. Як ми можемо використовувати фактори, які проявляються в свінгового русі, щоб пара на майданчику виглядала більш динамічно, швидко, а, відповідно, конкурентної? При рівномірному русі швидкість середня і вона відповідно менше, ніж максимальна швидкість при свінгового характер пересування. При свінгового характер руху швидкість змінюється по синусоїде від нульового свого значення до максимуму. Для судді на змаганнях більш помітно рух, яке має швидкісну характеристику, при цьому ми точно також вписуємося в музику. Більш того, рух свінгове більш музичне, тому що звук це те ж саме коливання. І звук і музика побудовані в ритмічному характері, тому сама музика несе в собі свінговий характер. І природно, коли танець цьому відповідає, то він (танець) стає більш музичним.

Другий свінг - свінг в стегні. Третій свінг - це скручування. Четвертий - нахил.

Свінг верхній і нижній

1. Щоб домогтися вільного руху, треба «розділити» свій корпус.
 - Нижній свінг - стопа, коліна, стегна.
 - Верхній свінг - верхня частина корпусу, плечі, голова.
2. У свінгова танцях рух відбувається таким чином:
 - 1) На початку руху - верхній свінг (замах)
 - 2) Далі - нижній свінг (рух центра ваги вперед і вниз)
 - 3) Потім - рух корпусу підхоплюється верхнім свінгом (рух в бік і вгору)
 3. Максимальна швидкість руху досягається в нижній точці маятникового дії.
 4. Максимальна сила прикладається на початку дії нижнього свінгу в кожному русі.
 5. Нижній свінг - база опори, верхній свінг - вільний рух.
 6. Навмисне (штучне) стан втрати балансу - методичний прийом відпрацювання вільного свінгового руху.

7. Використання ваги для досягнення гарної амплітуди свінгового руху (Шассе з Променадної позиції в лінію танцю в Повільному вальсі)

Питання для самостійної роботи:

1. Поняття свінг
2. Види свінгу
3. Свінгові танці та особливості

Лекція № 9

Тема . Історія виникнення Американ Смус, та його особливості

План

1. Американ Смус, змагання та організації.
2. Основні фігури та правила створення варіацій.

Основний зміст

Видовишно, красиво, динамічно! Перше танцювальний напрямок в Росії, що включає в себе програму з чотирьох танців. Даний напрямок бальних танців дуже популярно в Америці і Європі, і сьогодні починає набирати свою популярність і в Росії, як серед професійних танцюристів, так і серед пар Pro-Am.

Американ смус (American Smooth) допоможе відчувати себе розкутим і висловити свою танцювальну індивідуальність, використовуючи нові неklasичні фігури і підтримки.

Кожен з чотирьох танців програми - це самостійне шоу, що має свій настрій, історію, характер і базову основу європейської програми танців (повільний вальс, танго, фокстрот і віденський вальс).

У перекладі з англійської American Smooth (Американ Смус) означає - «гладкий». Будучи одним з найпопулярніших напрямків у Штатах, в Росії тільки набирає обертів. До Росії його «завезли» на початку нульових російські пари Pro-Am, які виїжджають на змагання в Америку. І довгий час Смус існував тільки в Pro-Am системі.

Але в квітні 2018 року відбулося перше змагання з Американ Смус серед професіоналів в Росії, організаторами яких виступили Ельдар Джафаров і Ольга Краснянська. Уже в травні 2018 року пройшов другий турнір з професійного Американ Смус в рамках «Red / White Cup 007». А в червні 2018 року в Хробаки (Італія) відбувся перший Чемпіонат Європи серед професійних танцювальних пар, які виконують Америка Смус.

На початку літа 2018 року зареєстрована професійна організація «Smooth and Rhythm Dance Style» в Росії (SRDS), яка співпрацює з Російським Танцювальним Союзом (РТС) і представляє інтереси WDC на території Росії. Організатори SRDS - Ельдар Джафаров і Ольга Краснянська. З моменту реєстрації SRDS, Американ Смус в Росії має офіційний статус, а організація SRDS - право на проведення офіційних Чемпіонатів, Кубків та турнірів.

AMERICAN STYLE SMOOTH

Бронзовий рівень вальсу в американському стилі

1. Закритий ліворуч / короб (зворотний) поворот - закритий праворуч / поворот коробки (природний)
 2. Вперед Прогресивний / Зміни крок, права нога або ліва нога
 3. Дамська підпах Поверніть праворуч - два міри / 6 ударів
 4. Кроки / залишки балансу, перерви на п'ятій позиції (лише в закритому режимі або в подвійному утриманні руки)
 5. Закриті мерехтіння вперед або назад
 6. Хрестовий відвід тіла від випромінювання FWd FWd або від 1-3 лівого закритого / коробкового (зворотного) повороту)
 7. Природний спіновий поворот (такий же, як міжнародний стиль)
 8. Поворот вперед вліво від П.П.
 9. Синкопована набережна Chasse (повинна закінчитися в Р.Р.)
 10. Проста виноградна лоза або зигзаг (без синкопації)
 11. Змінення кроків в / з / Метелик
- Обмеження
- Партнери можуть не розлучатися повністю. Відкрита робота обмежена одним або подвійним триманням рук, і може
- ні
 - тривають більше восьми (8) послідовних заходів (24 удари)
 - Відкрита робота не може містити більше 25% будь-якого розпорядку
 - У бронзовому вальсі відсутній стиль наступності, ноги повинні бути закритими на трьох, окрім дозволених фігур
 - Жодних змін / підробок ніг, партнери завжди повинні бути на протилежних ногах
 - Жодних послідовних поворотів ліворуч або праворуч, один (1) шарнір не допускається
 - Немає відкритого лівого або правого вікна
 - Жодних помилкових дій будь-якого типу
 - Немає ліній або фігур на малюнку (тобто контраст, стілець, проїзд, випадки тощо)
 - Жодних фігур соло, тіні чи однакових фігур
 - Ніяких синхронізацій, окрім погони з Променад - Не синхронізованих поворотів підпах
 - Прогресивні мерехтіння повинні закінчуватися шостим (шостим) заходом музики (18 ударів) із закритими ногами.
 - (відраховуючи час їх запуску)
 - Обидві ноги повинні постійно знаходитись близько до підлоги (без повітряної ронди тощо)

Питання для самостійної роботи:

1. Назвати основні фігури Американ Смас
2. Что означает Американ смас

Навчальне видання

Європейський бальний танець та методика його викладання

Конспект лекцій

Освітньої програма БАЛЬНА ХОРЕОГРАФІЯ

галузі знань 02 Культура і мистецтво
спеціальності 024 Хореографія
факультету Хореографічного мистецтва

Укладач

Федорченко Денис Ігорович, викладач

Друкується в авторській редакції

Комп'ютерний набір та верстка Федорченко Д.І.

План 2019

Підписано до друку

Формат 60x84/16, Гарнітура «Times».

Папір для мн. ап. Друк ризограф.

Ум. друк. арк. Обл. вид. арк. Тираж 50. Зам. №

ХДАК, 61057, Харків-57, Бурсацький узвіз, 4

Надруковано в лаб. множ. техніки